

Bestemmelser igen, navnlig ikke efter de Udtalelser, der kom fra den højtærede Justitsminister ved Sagens første Behandling her i Tinget, om, at man ikke behøvede at nære Frygt for, at der vilde blive foretaget nogen Indskrænkning i den Adgang til Fridage, som Personalet havde; man kunde med den nuværende Tid for Øje snarere vente, at der vilde blive givet mere Frihed.

Der har været en lille Smule Meningsforskell i Udvalget om enkelte af Løn-satserne, idet enkelte Medlemmer ønskede at forhøje Overplejerskernes Løn en lille Smule. Til Gengæld mente saa andre, at vi ogsaa skulde forhøje de laveste Satser. Det er endt med, at vi slet ikke har rørt ved dette Spørgsmaal, men har tiltraadt Lovforslaget saaledes, som det er forelagt os.

Blandt Bilagene er der et, jeg gerne vil sige et Par Ord om, nemlig det sidste, en Skrivelse fra Overlægen ved Nykøbing-anstalten. Udvalget havde stillet en Forespørgsel angaaende Familieplejen. Herpaa svarede Overlægen, at man endnu ikke har faaet begyndt paa denne Familiepleje, man havde ment skulde forsøges om noget nyt ved Anstalten i Nykøbing. Man begrundet det med, at der endnu ikke har været Patienter, den egnede sig for. Men der er tilføjet noget, som jeg personlig er ked af, idet Overlægen udtaler, at han er bange for, at den Form for Familiepleje ikke vel kan gennemføres, fordi Plejepersonalet ikke vil holde af den. Naar vi nu netop har tænkt at forsøge den Slags Familiepleje ved Nykøbing, ser det ikke særlig tiltalende ud, at det, allerede inden den er etableret, hedder, at Plejepersonalet ikke vil synes om den, og derfor maa Forsøget opgives. I Udlandet har man i høj Grad den saakaldte Familiepleje i Tilslutning til Sindsygeanstalter. Herhjemme har kun Hospitalet ved Aarhus i nogen større Grad gjort Forsøget. Da vi byggede Anstalten ved Nykøbing, blev det stærkt fremhævet, at den skulde lægges der, fordi der paa den Egn var Betingelser for Indretning af Familiepleje. Jeg vil haabe, at det, Overlægen har udtalt, og som ganske vist kun angaar Familieplejen ved Plejepersonalet, ikke skal forstaas saaledes, at man ikke kan indrette Familiepleje der paa Egnen. Denne Form for Pleje kan i høj Grad aflaste Sindssygehospitallerne, og det har vist sig, at for de Patienter, den egner sig for, er den billigere og bedre end Plejen paa Hospitalerne.

Der er kun stillet et Ændringsforslag.

§ 1 nævner, hvem der hører til Plejepersonalet, og deriblandt nævnes Elever. I § 2 staar der imidlertid, at for at blive optaget i Plejepersonalet skal man have en bestemt Uddannelse. Man har ment, at §§ 1 og 2 paa disse Punkter ikke rimede godt sammen, og har for Tydeligheds Skyld foretrukket den gældende Lovs Ordlyd, saa at Ordet Elever skal udgaa af § 1, og der tilføjes et andet Stykke: „Desuden kan der fra Hospitalerne antages det fornødne Antal Elever“. Der er gjort opmærksom paa, at denne Ændring kunde medføre en Ændring andet Sted; herom vil den højtærede Justitsminister udtale sig. Med disse faa Ord anbefaler jeg Lovforslaget med den foreslaaede Ændring til Vedtagelse.

Justitsministeren (Zahle): Ændringsforslaget kan jeg tiltræde og anbefale til Vedtagelse. Jeg er blevet gjort opmærksom paa, hvad allerede den ærede Ordfører antydede, at Vedtagelsen af Ændringsforslaget gør det ønskeligt, at der til § 5 føjes en sidste Linie, saalydende: „Endelig kan Plejere og Plejersker ombyttes med Elever“; herved kommer Eleverne ind under dem, der kan veksles med. Jeg skal tillade mig ved tredie Behandling at stille et saadant Ændringsforslag, som forhaabentlig ikke vil møde Modstand fra nogen Side.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag til § 1 af Udvalget, tiltraadt af Justitsministeren, (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 2617), saaledes ændret, samt §§ 2—11

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Værn for Dyr.

(Første Behandling findes i Tidenden. Sp. 590; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2145).